

# Carl Michael Bellman

**No**

**Ulla Winblad kirándulásáról  
a Macskasegge vámon túli első tanyához**

*Pastoral*

Kellgren királyi titkár úrnak ajánlom

Mint nyáron a pásztorlány, ki  
szép

Ruhába felöltözik,

S virágot a pázsitról ha letép,  
Meglelte a smukkjait:

A díszes bükköny s meggyfavirág,  
Hisz fénylő gyöngyöket sose lát,  
Midőn kiválogatni jó

Pártája virágait ő,

Úgy ölt fel a nimfám Flóra-nap  
Szép, egyszerű tüllruhát,  
Mert hívta a Mollberg őt a minap  
Megnézni a kis tanyát,  
Első nevűt, mert ott van a vám,  
Hol vasfazékba rák potyog ám,  
S hol Brunnsvikennek mossza rég  
Hulláma a part fövenyét.

A blúza feszült a keblein,  
A célja felé menvén,  
S cibálta a stóla szárnyait, ím,  
A nyári zefír lengén,  
Fürt homlokán nem bodrosodott,  
S hivalkodón a szűkre szabott  
Szoknyája nem ringott, s alatt  
Szandálja a sárba ragadt.

Nézd: léckerítések közt, ahol

A völgy fele lejt a rét,  
Fenyők tövin arra hajtja a pór  
Kordéja nehéz terhét,  
Mohos gyeputja ott kanyarog,  
Megrozzant viskó várja amott,  
S tán virradatra célba jut  
A jerke, a borju, a tyúk.

Míg Ulla a csézán baktatott,  
A kis tanya várta őt,  
Tornáca fenyőgally-díszbe  
borult,

Vasárnap délelőtt,  
Midőn Jofurnak jó vihara,  
S zúg Danderyd harangja szava,  
Kakas kiáltott messzire,  
És fecske röpült be ide.

Aztán a pohár körútra ment,  
Mollberggel a szék ledőlt,

Nimfám a sörét, a fűszereset,  
Kidöntve, nagyon pörölt,  
Karjával asztalára csapott,  
S a viganót lehúzta legott,  
A csaplárné meg mit tehet:  
Hitelbe itat meg etet.

A dombon, az istálló előtt  
Látsz sárga sörényü mént:  
Roskadt a szekér, széthullik a szög,  
Abroncs, kocsikas, kerék.  
A csődör hághatnék, szilajul  
Ágaskodik, prüszkölve vadul.  
És Ulla, mint valódi nej,  
Mollberggel az ágyba hever.

*Baka István fordítása*

### Pastorale

Mint nyá - ron a pás - tor - lány, ki szép Ru - há - ba fel - öl - tö - zik, S vi -

rá - got a pá - zsit - ról ha le - tép, Meg - lel - te a smukk - ja - it: A

dí - sze bük - köny s meggy - fa - vi - rág, Hisz fény - lő gyön - győ - ket so - se lát, Mi -

đồn ki - vá - lo - gat - ni jố Pár - tá - ja vi - rá - ga - it ố.

(Carl Michael Bellman *Fredman episztolái és dalai* című kötetéből.)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)